

Standpunkt. Det fremhæves endogsaa særlig i den Erklæring, der er afgiven af Folketingsudvalget, at en Tanke, der er fremsat her i Tinget og syntes at vinde en ikke ringe Tilslutning, har man fundet at kunne optage, og det fremgaar altsaa deraf, at man derved har villet vise en vis Imødekommen mod Landstinget. Men nu er det givet, at Tanken i Lovforslaget har faaet en saadan Form, at jeg vel tør holde mig forvisset om, at særlig Tankens Fader ikke vil vedkende sig den. Denne Tanke fremsattes nemlig her af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) ved 1ste Behandling, og den gik ud paa at sætte borgerligt og kirkeligt Ægteskab i saa nær Forbindelse med hinanden, at de omtrent kunde gaa op i en højere Enhed. Tanken var nemlig den, at Præsten skulde være Ægteskabsforstander og i denne Egenskab skulde fremlægge en Ægteskabsbog for Brudeparret, hvori dette med Navns Underskrift og med de tilbørlige Vidner erklærede, at de vilde tage hinanden til Ægte, hvorefter umiddelbart Præsten som Præst afsluttede denne borgerlige Akt med en kirkelig Handling. Og det formentes endog, at det nuværende Ritual vilde kunne benyttes uforandret. Denne Tanke har imidlertid fundet sit Udtryk i det foreliggende Lovforslag paa en Maade, der ganske hæver den forligende og forsonende Karakter, der var tilsigtet, da denne Tanke kom frem i Tinget. Og jeg tror at kunne sige, at det er saa langt fra, at der er noget blevet tilbage af dette Karaktertræk, at tværtimod man kun har beholdt nu som før det tvungne borgerlige Ægteskab, ganske vist med en Forandring, men rigtignok en saa formel Forandring, at den ganske savner Betydning, idet selve Folketingsudvalget i sin Erklæring betoner, at selv om denne Ændring ikke var indsat, vilde man dog have kunnet bruge den deri foreslaaede ny Form. Det viser sig altsaa, at end ikke i rent formel Henseende er der sket nogen virkelig Forandring. Det er beklageligt, at den gode Hensigt, som det høje Folketing utvivlsomt har haft med at stille og vedtage disse Ændringsforslag, egentlig ganske har forfejlet sit Maal. Thi naar disse Ændringer hverken have reel eller formel Betydning,

vil man ikke let kunne forestille sig, at de skulde have nogen større Indvirkning paa dette Ting, allermindst, naar disse Ændringer, hvad der er givet, ikke med et Jota berøre det egentlige Stridspunkt, som ligger imellem Tingene, og der altsaa ikke er givet noget Bidrag til Udjævning af Uoverensstemmelserne. Nu skal det ganske vist indrømmes, at det jo vistnok kunde falde det høje Folketing vanskeligt at tiltræde Lovforslaget i Landstingets Affattelse ganske uforandret, og dog maatte denne Vanskelighed vistnok overvindes, hvis der overhovedet skulde kunne være Udsigt til Gennemførelse af Lovforslaget i denne Sal. Det falder mig ikke ind ved denne Antydning at ville stille et Ultimatum; tværtimod. Jeg har for det første ingen Beføjelse hertil, og for det andet vilde det overhovedet stride imod min Tilbøjelighed, thi jeg har ingen Tro paa, at stærke Ord ville bane Vejen for en Forstaaelse. Kun saa meget tør jeg maaske paa Udvalgets Flertals Vegne foruden paa mine egne Vegne sige i al Sagtmodighed, at uden at der bevares en fri Adgang for dem, som ønske det, til at bruge den nuværende sædvanlige kirkelige Vielse, vil en saadan Lov efter min Mening ikke kunne gennemføres i dette høje Ting. — Jeg drister mig til at haabe, at den Stemning og den Stilling til Lovforslaget, som jeg her har tilladt mig at tolke, er i Overensstemmelse med Tingets Flertal, og i denne Tro tillader jeg mig at anbefale Udvalgets Flertals Stilling til det høje Tings Vedtagelse og til den højtærede Kultusministers meget hensynsfulde Overvejelse.

S. Jensen: Jeg kan indskrænke mig til paa Mindretallets Vegne at henvise til den afgivne Erklæring, hvori Mindretallet udtaler, at det kan slutte sig til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt hertil fra Folketinget; og vi tilraade derfor alle vore Meningsfæller i Tinget i i det hele at stemme imod Flertallets Indstilling og vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.